

Ο ΚΑΝΘΑΡΟΣ

[Μυθος]

Υπό γλόπην άνθισμένην
 κάνθαρος τις άφανής
 περετήρει χρυσαλλίδα
 πτερυγίζουσαν εκεί·
 εις τὸ θάλλπος τοῦ Ἥλιου
 ποικιλόχρους τὰ πτερά
 ἔστειλεν ἢ χρυσαλλίς μας
 κ' ὄλη χάρις, ζωτρά,
 ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο άνθος
 ἢ φιλόκαλος μικρὰ
 πτερυγίζει καὶ μεθύσκει
 εἰς τὸ μῦρον τὸ ἡδύ.
 α*Α! — ὁ κάνθαρος μὲ ἄλλος
 λέγει τότε ψυχικόν.—
 «Πόσον φεῦ! αὐτῆς ἢ τύχη
 διαφέρει τῆς ἐμῆς!
 ὦ τῆς φύσεως κυρία,
 διὰ σὲ γελᾷ τὸ πᾶν
 δι' ἐμέ... ὦ ἀθλιότης!!
 μὲ προτέρημα κανέν
 δέν μ' ἐπροίκισεν ἢ φύσις,
 κ' εἶμαι πόσον δυσειδής!
 φεῦ! κανείς δέν με γνωρίζει
 κ' οὐτ' ἐν βλέμμα προκαλῶ
 ἀπὸ ὑπαρξῶν τοιαύτην
 καλλιτέρα ἢ θανά.»
 Ἐν ᾧ ταῦτα ἐν τῇ κόπρῳ
 ἔλεγεν ἀδημονῶν,
 φθάν' ἰδοῦ, φιλοπαιγμώνων
 καὶ κακῶν παιδῶν ὀμάς·
 ἔλαμπεν ἢ χρυσαλλίς μας,
 καὶ κατόπιν τῆς εὐθύς
 τὰ χαιρέκακα παιδία
 πηδοῦν, τρέχουν ἐν μιᾷ,
 καὶ σκιαδία καὶ σκουφοὶ
 καὶ μανδήλια ὀμοῦ
 πέτονται, κ' εὐθύς ζωγροῦσι
 τὴν θεῶν αὐτῆν οἰκτρῶς.
 Εἰς τὴν πρᾶνει ἀπ' τὸ σῶμα,
 ἄλλος ἀπὸ τὰ πτερά,
 ἰδοῦ φθάνει καὶ εἰς τρίτος
 καὶ ἀρπάζει αὐτὴν μ' ὄρμην.
 Τόσαι βέβηχα δυνάμεις
 ἦσαν πάντῃ περιτταί,
 ὅπως παύσῃ τοῦ Μαῖου
 ἢ ἐράστρια τοῦ ζῆν.
 «ὦ! ὦ! ὦ! πολὺ κοστιζεῖ»
 — τότ' ὁ κάνθαρος φωνεῖ
 «εἰς τὴν γῆν κανεῖς νὰ λάμπῃ·
 πλέον δέν ἀδημονῶ·
 τὴν σιγῶσαν ὑπαρξῆν μου
 πόσον ἤδη ἀγαπῶ!
 Εὐτυχεῖς ὅπως βιωμεν,
 ἄς βιωμεν ἀφανεῖς.

(Παράφρασις ἐκ τῶν τοῦ Florian.)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ Ι*

Σιγή.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β*

Κεφαλή.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ πρῶτος ὁ κύριος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΚΙΝΑΣ, δικηγόρος

ὅστις καὶ ἔλαβε τὴν ὑποσχεθεῖσαν κα-
 μέλιαν.

Κατόπιν οἱ κκ. Νικόλαος Ἰγγλέσης,
 Θ. Βερνίκης αἰ κυρία Χριστίνα Σχινᾶ,
 Ἀδαμαντία Ι. Ρούσα, Δημήτρα Κε-
 ραϊνίδου, Εἰρήνη Φουστάνου καὶ Ἐλένη
 Κολποδίνου.

Οἱ κκ. Μ. Λάντς, Εὐστάθ. Καλ-
 πούνης Πλακίδας, Ι.Κ. Κυρούσης, Ἰάκ.
 Μ. Ταταράνης, Δημήτριος Παναγιω-
 τίδης, καὶ τισ διὰ τοῦ ἐξῆς διστίχου:

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ σιγή, ἢ κεφαλή τὸ ἄλλο
 θὰ λάβῃ τὴν καμέλιαν; ἰγὼ δέν ἀμφισβᾶλλω.

Σ. Δ. Π. ἠθέλομεν λίαν εὐχαρί-
 στως δώσει τῷ ἀνωτέρῳ συνδρομητῇ
 ἡμῶν τὸ δῶρον, ἂν δέν εἶχε προτεραι-
 ότητα ὁ κ. Κοσκινᾶς, ὅστις ἔχει ἐν-
 στάσεις· εἰς τὰς ἐνστάσεις δὲ ὁ κ. Κο-
 σκινᾶς, ὡς δικηγόρος, εἶναι δευτός.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πρῶτος ἔλυσε τ'
 ἀνωτέρω αἰνίγματα ὁ κύριος·

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΥΚΙΑΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ἔμπορος.

Κατόπιν δὲ ὁ κ. Σ. Πρινάρης καὶ
 ἡ κυρία Χαρίκλεια Πανταζῆ.

Ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐδαίς.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Ὄνομα θεῖον, ἱερὸν, κ' ἀγαπητὸν συνᾶμα
 Οἱ πάντες μὲ ἠγάπησαν, κ' εἰς ὅλας τὰς
 Παμφίλατον καὶ σιδατιὸν καθίσταμ' ἐν τῷ
 Κ' εἶμαι γονέων ἔρρισμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων
 ἠδὲ εἰς δύο χωρίσον τὸ ὄλον μου ἂν θέλῃς
 Κ' ἕκαστον τούτων χωριστὰ ἔξετασον νὰ εὔρης.
 Τὸ πρῶτον εἶμι μῦρον τ' ἢ ἀθροισμὸν σημαίνον,
 Τὸ δεύτερον; ὁ δυστοχῆς Οἰδίπους περιμένων,
 Νὰ ἠλικιωθῇ καὶ τοὺς γονεῖς του μάθῃ,
 Τὸ πᾶν ἄεσθη δι' ἐμὲ καὶ δι' ἐμὲ εὐχάτη.
 Διστάσεις; μή, ὦ φίλτατε τὴν σήμαρον νὰ
 Ζητήσης εἰς τι μίγαρον ἢ φρούριον ἀκόμη·
 Σ' τοῦ μάντεως κατέφυγε τὴν τέχνην ἐκθέλης
 Διότι οἱ τῆς μαντικῆς κατήρτισάν με νόμοι.
 Ἠρήμη μ' ἄλλοτε παντοῦ τῆς γῆς με δισπάρῃ
 Τοῦ Κροίσου διατέραξεν τὰ πλοῦτη καὶ τὰ
 Οἱ πάντες μὲ ἠτένιζον, μὲ σέβονταί ἀκόμη,

Ὄπου τὸ φῶς τ' ἀκοίμητο τὸν κόσμον δέν
 Σ' τὴν ἱστορίαν θὰ μ' εὔρης, τὰς πρώτας τῆς
 Ἐστόλισαν τὰ ἔργα μου, κ' εἰς ὅλας τὰς
 Κετατροφῆς καὶ ὄλεθρον, καὶ ἄλλοτε εἰρήσῃν
 Ἐπέφτερον ἢ γνώμη μου, ἢ νῦν τοῦ φεύδου
 Τὸ ὄλον ἐν τῷ οἴκῳ σου ὑπάρχει αἰωνίως,
 Καὶ μετὰ σοῦ φείποτε εὐρίσκονται ὀμοίως.
 Εἰς ἀριθμὸν πληθυντικὸν θὰ μ' εὔρης ἂν θε-
 Τὴν κεφαλὴν σου, φίλτατε, ὀλίγον νὰ σκο-
 Σ. Θ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΔ'.

Ἐάν θελήσῃς μὲ βλέπε, μὴ μὲ ἀποκεφαλίσῃς·
 Ἐάν ὄμως τοῦτο πράξῃς καὶ ἀκέφαλον μ' εἶ-
 Τὸτ' ἐπάνω σου μ' εὐρίσκεις, τότε ὅπου θέ-
 Κ' ἐκπληρῶ ὅ,τι ἂν θέλῃς, σὲ στολίζω, σὲ
 Χάριν παιδείας ἂν ὄμως ἐν μου κόφῃς ἐπι-
 Ἐν φρουρίῳ τῆτῆσόν με καὶ μ' εὐρίσκεις ἐν
 Ἄπορτος; ἰδοῦ ἢ λύσις, σπαθισμὸς εἰς ἐπί-
 καὶ ἰδοῦ εὐχὴ ὡς ἄνθος τῆς ποιήσεως ὀμοίον·
 Αἰνίγμα λοιπὸν πῶς εἶμαι ἄφοδ' ἴδομαι εὐκό-
 Ἄλλ' ἂν ἤματι, μὴ δέν εἶναι αἰνίγμα ὁ κόσμος
 ΕΥΓΕΝ. ΛΑΝΤΣ

Τῷ πρῶτῳ λύτῃ τοῦ ἀνωτέρω αἰ-
 νίγματος θεωρεῖται ἐν ἀντίτυπον τῆς
 νέας λυρικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Λάντς
 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἠτήσεις.»

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ

Ἐγεῖνε καὶ σ' ἔλεσε νὰὶ 4ούλαὶ
 τοῦ συ100μοῦ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ μυθιστόρημα «Ἀνδρέας Χε-
 νιέρος» προσφέρεται δωρεᾶν
 εἰς πάντας τοὺς συνδρομητὰς τοὺς
 πρ ο π λ η ρ ὶ ο ν τ α ς τὴν ἐτη-
 σίαν ἢ ἑξαμηνιαίαν αὐτῶν συνδρο-
 μῆν. Μεταξὺ τῶν ἡμετέρων συν-
 δρομητῶν εἶναι καὶ τινες ἐν Ἀθή-
 ναις, οἵτινες ἂν καὶ ἦναι συνδρο-
 μηταὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδό-
 σεως τοῦ Παρθενῶνος, δέν
 ἐπλήρωσαν εἰσέτι εἰς τούτους θ'
 ἀποστείλωμεν διὰ τοῦ διανομέως
 ἡμῶν τὰς ἀποδείξεις, ὅπως πλη-
 ρώσωσι μέχρι τῆς 31.ης Δεβρίου
 ε.ε. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δέν
 πληρώσωσιν ἕως τότε, ἐκπίπτουν
 τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ λάβωσι
 τὸν «Χενιέρον» δωρεᾶν.